

Trots op alles en iedereen!

Het Veerhuis gaat al heel wat jaartjes mee.
23 om precies te zijn en dat is wel iets om trots op te zijn.

Daar komt wel wat bij kijken:

Geen Veerhuis zonder medewerkers met het hart op de goede plaats.
En die hebben we volop: zorgvrijwilligers, kookvrijwilligers,
tuinvrijwilligers, verpleegkundigen, huisartsen, bestuur, en
ondersteunende medewerkers.

Allemaal mensen met het hart op de goede plaats – eerlijk gezegd stikt
het er hier van en zijn we enorm trots op ze. Zonder al deze betaalde,
maar meest onbetaalde krachten zouden we niet kunnen bestaan. Een
aantal van hen komt in deze Nieuwsbrief aan het woord.

Dankzij dit team en dankzij alle gulle giften en donaties kan het Veerhuis
de persoonlijke, warme en goede zorg bieden die de bewoners zo nodig
hebben in de laatste fase van hun leven. Dat blijkt ook uit de resultaten
van het feedbackformulier dat nabestaanden een aantal weken na het
overlijden van hun dierbare kunnen invullen: de gemiddelde waardering
van 9,7 is iets wat we niet vanzelfsprekend vinden, maar waar we
stiekem wel een beetje trots op zijn...

Marianne en Marius, coördinatoren

Dank voor uw steun aan Het Veerhuis!

Donaties zijn voor ons voortbestaan noodzakelijk

Velen van u hebben ons vorig jaar weer gesteund en daarvoor wil ik u namens al onze bewoners en hun familie bedanken. Zoals ik vorig jaar schreef is het Veerhuis een fijn, gezellig en warm huis maar vergt het mede daardoor regelmatig onderhoud. Ook is het nodig, zeker gezien de stijgende energiekosten, aanpassingen te verrichten gericht op duurzaamheid. Het Veerhuis draait voor een groot deel op vrijwilligers; desondanks maken wij meer kosten dan wat wij uit subsidies en bewonersbijdragen kunnen compenseren. Voor de exploitatie en ook voor de vervangingsinvesteringen zijn dus extra bijdragen nodig. Daarom is het zo fijn dat er een netwerk van donateurs is dat ons helpt!

We leunen niet alleen op particuliere donaties

Het voordeel voor ons van donaties is dat deze doorgaans niet geoormerkt zijn en vaak meerdere jaren doorlopen. Dit geeft ons enerzijds de flexibiliteit bij de inzet ervan en anderzijds wat zekerheid over de langere termijn. Daarom zijn we er ook zo blij mee. Fondsen daarentegen financieren meestal grotere eenmalige projecten. We hebben het afgelopen jaar ook vol ingezet op het benaderen van dergelijke fondsen en we kunnen zeggen: met succes. Het verhaal van het Veerhuis sprak ook daar velen aan en met de toegekende bedragen kunnen we ook weer veel doen aan de upgradering van het huis. Hierbij kunt u denken aan het opknappen van de bewonerskamers, sanitair, wasmachines, schilderwerk, de vloer, etc.

Hoe kunt u doneren

Wij zijn blij met elke gift, groot, klein, jaarlijks of eenmalig. Het Veerhuis heeft een ANBI status waardoor u enerzijds de waarborg heeft dat het geld goed besteed wordt en hierover verantwoording wordt afgelegd. Anderzijds betekent dit dat uw donatie fiscaal aftrekbaar kan zijn als deze voor vijf jaar gedaan wordt.

Een eenmalige gift kunt u overmaken naar **NL33 TRIO 0212188399** o.v.v. Donatie. Het is ook mogelijk via onze website te doneren.

Wilt u ons periodiek steunen maak dan gebruik van het formulier in deze brief. Heeft u vragen over een bestaande of nieuwe donatie of over de genoemde projecten neemt u dan gerust contact op met mij op: jackvanlint@hetnet.nl.

Jack van Lint, penningmeester

Warme deken

Twaalf jaar geleden begon ik als zorgvrijwilliger in het Veerhuis en ik zeg vaak: 'ik stop er pas mee als ik word ontslagen.'

Hoe komt het dat ik zo graag twee keer per week naar het Veerhuis fiets? Zijn het de bewoners, hun familie en vrienden, de collega-vrijwilligers, de coördinatoren, de verpleegkundigen, de artsen? Ja, zeker! De diverse groep mensen maakt voor mij het werken in het Veerhuis heel bijzonder en zinvol. Ik ervaar mijzelf daar als een schakel in een hecht gesmede ketting. Met ons allen borgen we de zorg voor de bewoners en hun naasten, praktiseren we het uitgangspunt dat het Veerhuis als bijna-thuis-huis de woning is van de bewoners en dat wij er te gast zijn. De verlangens en wensen van en de zorg voor de bewoners en hun naasten staan centraal. Met grote betrokkenheid en zorg ondersteunen we hen in het overlijdensproces.

Zorgvrijwilligers in het Veerhuis worden goed toegerust. Zo krijgen we training in fysieke en palliatieve zorg, het aanreiken van de medicatie, verplaatsingstechnieken en het geven van de laatste zorg aan een bewoner die overleden is. We verzorgen het ontbijt, de lunch en, als er geen kookvrijwilliger is, de warme maaltijd. We doen de was, strijken en halen boodschappen. Kortom: we maken het samen mogelijk dat de zorg voor een heel bijzonder 'gezin' wordt ervaren als een warme (veren)deken.

Marjolijn, zorgvrijwilliger

Dan zwaai ik naar links

Als huisarts kom ik vaak en graag in het Veerhuis. Soms komen bewoners van ver en kunnen eigen huisartsen door de afstand niet meer voor hen zorgen. Er zijn een aantal huisartsen in de buurt van het Veerhuis die de zorg dan overnemen. Ik doe dit al jaren met veel plezier. Het Veerhuis voelt voor mij als een echt bijna-thuis-huis. Meestal kom ik tussen de middag. Dan zwaai ik naar links waar de zorgvrijwilligers bezig zijn in de keuken of de overdrachtsruimte en loop naar rechts de kamer in van de coördinatoren, Marius, Marianne of Roelie. Daar nemen we de tijd om het wel en wee van het Veerhuis en de bewoners – voor mij ook patiënten - te bespreken. Vervolgens overleg ik met een van de verpleegkundigen die verbonden zijn aan het huis. Zij zijn allen zeer deskundig en een grote steun voor ons huisartsen. Vervolgens ga ik naar de patiënt. Daar gaat het natuurlijk allemaal om.

Voor mij is het Veerhuis uniek omdat het klein is (vier bedden) en er veel mogelijk is. Er doen zich vaak wonderlijke mooie situaties voor. Ik herinner mij een patiënt die me erg dierbaar was. Ze was de dochter van een sekswerker, en een ongewenst kind. De enige twee mensen die ze om zich had toen ze ziek werd waren de schoonmaakster en de huisarts. Eigenlijk was er geen plaats in het Veerhuis, maar omdat flexibiliteit in het hanteren van de regels voorop staat, kon ze tijdelijk op een logeerbed totdat er een kamer vrijkwam. Plotseling kwam ze terecht in een huis met lieve mensen, na haar hele leven alleen te zijn geweest. Ze vroeg me of het een sekte was, verbijsterd door het bestaan van mensen die vrijwillig zorgen voor en liefde geven aan een ander. Ze heeft in de drie maanden in het Veerhuis meer liefde gekregen dan in haar hele leven. Ik zou hier nog talloze prachtige verhalen aan kunnen toevoegen van het weinig bureaucratische karakter, de warmhartigheid en het oplossend vermogen van de coördinatoren, de verpleging en de vrijwilligers. Zij maken het Veerhuis voor mij een unieke bijna-thuis-plek voor mensen in de laatste levensfase.

Huib Franssen, huisarts

Oase van rust

Werken in de tuin is op een indirecte manier zorgen voor onze bewoners. We willen dat de tuin een oase van rust is, een plek waar de bewoner zich kan terugtrekken, om te genieten, te ontmoeten en voor bezinning.

Natuur geeft troost: de planten, bomen, struiken, bloemen, vogels, het geluid van stromend water, ze dragen bij aan het welbevinden. Nog even onderdeel zijn van het leven, genieten van de zon en het licht, weg van pijn.

We zorgen ervoor dat er voor alle bewoners en in alle seizoenen altijd iets te zien is door bloeiende planten in potten op de tuintafels te zetten en vogelvoer op te hangen. Er mag geplukt worden uit de tuin. En na Sinterklaas zorgen de kerstbomen voor licht in de duisternis. Je kunt wel van alles plannen, maar in het echte leven gaat ook lang niet alles zoals jij wilt en dat zie je ook terug in de tuin. Het zorgen voor wat groeit en bloeit, het onderhoud van tuinmeubilair, is iets kalmerends en geeft een bevredigend gevoel. Elke plant, struik of boom reageert op zijn eigen manier bij verschillende weersomstandigheden. In die zin kun je de tuin zien als een metafoor voor het leven.

Myra en Moniek, tuinvrijwilligers

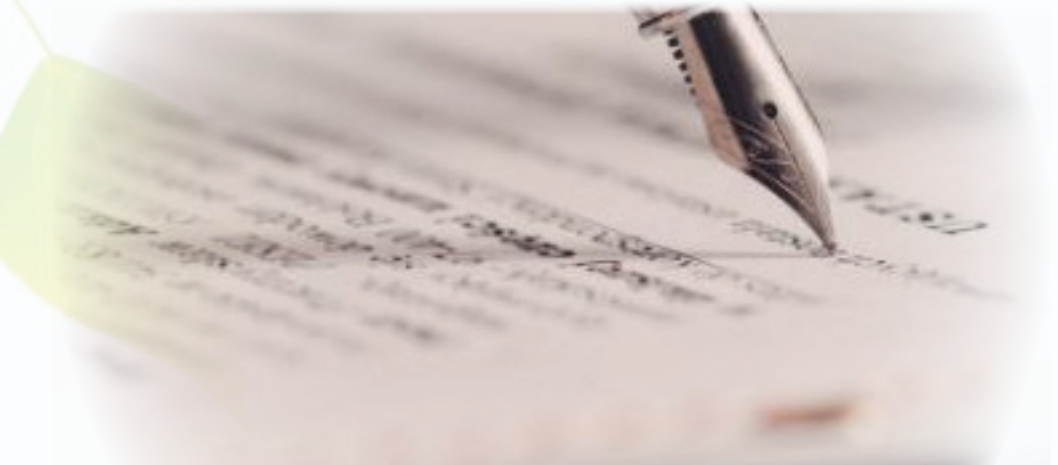

Bericht van een donateur

Het begon in het café na een koorrepetitie. Iemand vroeg wie er een goede notaris wist. Ze wilde namelijk een testament laten opmaken. Tips en anekdotes vlogen over tafel. Thuisgekomen zeiden Harris en ik tegen elkaar dat wij toch ook maar eens serieus werk moesten maken van onze nalatenschap. We hebben geen kinderen, maar wel veel familie, een eigen huis en wat spaargeld. Een paar weken later zaten we bij een notaris in een statig pand aan het Vondelpark. We kregen van alles te horen over de rol van een executeur-testamentair en over de hoge erfbelasting die onze lieve neven en nichten zouden moeten betalen. Toen kwam het advies “een goed doel” te kiezen als aanvullende en (financieel) aantrekkelijke bestemming van onze spaarcenten. Omdat ik net weer mijn jaarlijkse donatie aan het Veerhuis had gedaan, kwam dat al snel boven drijven. En zo geschiedde: het Veerhuis kwam in ons testament, naast twee andere goede doelen-organisaties.

Hoe lang ik inmiddels al aan het Veerhuis doneer, weet ik niet precies. Ooit vertelde een vriendin dat ze daar als vrijwilliger ging werken. In de loop der jaren hoorde ik veel mooie, bijzondere verhalen en kreeg ik op verzoek ook de Nieuwsbrief in handen. Zo is het gekomen. Hoe belangrijk de laatste periode van iemands leven is, wist ik uit eigen dierbare ervaring, met een lieve moeder die op haar 78ste ziek en steeds zwakker werd. Ze stierf thuis in haar eigen bed. Met hulp van velen in onze grote familie konden we haar tot het einde aan toe zelf verzorgen. Maar thuis blijven en thuis sterven kan lang niet altijd. Daarom is het zo fantastisch dat hospices bestaan, dat het Veerhuis bestaat.

Loes van den Berg, mede namens echtgenoot Harris Brautigam, donateurs

Aandachtige zorg

April 2023 : Piet Hein's artsen in het Antoni van Leeuwenhoekziekenhuis hebben verteld dat behandelen niet meer mogelijk is. Hij heeft nog drie tot zes maanden te leven. Niet lang daarna kwamen we via onze huisarts op de wachtlijst van het Veerhuis. Half juni belde coördinator Marianne. Zij wilde graag op bezoek komen voor een intakegesprek. Nog dezelfde middag was ze er. Het was een indringend en confronterend

gesprek omdat zo dichtbij kwam dat Piet Hein naar een onbekende plek zou gaan voor het laatste stukje van zijn leven. Marianne vertelde dat er een paar dagen later al een kamer vrij kwam. Piet Hein zei dat hij wel in die kamer wilde.

Op een woensdagochtend kwamen we aan in het Veerhuis. Daar werden we opgewacht door coördinator Marius, verpleegkundige Joke en onze eigen huisarts om alles door te praten. Marius legde uit hoe het Veerhuis in elkaar zit. Piet Hein kreeg een mooie kamer. Klein maar met alles erop en eraan. Vrijwilligers kwamen binnen om zich voor te stellen. Iedereen was heel vriendelijk en kalm. Ze deden er gewoon alles aan om jou een zo goed mogelijk gevoel te geven in zo'n heel gespannen periode. Als je mij vraagt onder woorden te brengen wat het Veerhuis voor Piet Hein en mij betekende, kan ik zeggen: professioneel, empathisch, geduldig en begripvol. Alles was aanwezig. Als het nodig was om uit te blazen was er altijd iemand om te luisteren en als je niets wilde werd je met rust gelaten. De bewoner maar ook de partner stond voorop. Laatst las ik een artikel over "aandachtige zorg". In één zin kun je zeggen: dat is het Veerhuis.

Tweeëneenhalve week na zijn intrek kwam Piet Hein te overlijden. Ook daar ging het Veerhuis uitstekend mee om. Iedereen die bij het Veerhuis hoort, ving mij, als partner, zo goed op. Ik wil graag afsluiten met deze woorden: het Veerhuis is een bijzondere plek van rust en kalmte als het einde van je leven jou, of iemand van wie je houdt, komt opzoeken.

Shaun

Elke schakel is van belang

Ik werk graag in het Veerhuis omdat ik daar mijn vak kan uitoefenen zoals ik het voor me zag toen ik de verpleegkundeopleiding ging doen: de gelegenheid krijgen tijd en aandacht aan mensen te besteden, niet alleen op het gebied van ziektebeeld en symptomen, maar ook om ze beter te leren kennen, te achterhalen wat ze belangrijk vinden in hun leven. Het is in het Veerhuis mogelijk zorg op maat te leveren en de bewoners te volgen in wat ze nodig hebben. Dat maakt dat ik altijd voldoening uit mijn werk haal.

Daarnaast voegt de samenwerking met vrijwilligers veel toe aan mijn werk. Soms geeft dat me zelfs nieuwe inzichten doordat ik met hen op een andere manier overleg over de zorg. Samen met de vrijwilligers zorgen wij verpleegkundigen voor comfort in die laatste belangrijke periode in iemands leven, maar ook voor humor, het denken in mogelijkheden en, ook heel belangrijk, voor aandacht voor naasten. Dat er zoveel verschillende vrijwilligers zijn met uitgebreide zorgtaken geeft het Veerhuis zijn unieke sfeer. Ik denk dat we zo met elkaar voor elkaar krijgen dat bewoners en hun dierbaren zich gezien, gehoord en geliefd voelen. Telkens opnieuw, zonder oordeel, maar altijd met respect en warmte. Elke schakel is van belang. We zijn er samen voor de bewoner die altijd centraal staat. Die centrale positie zit verweven in alles wat we met en voor de bewoners en naasten doen. Tussen binnenkomst en het uiteindelijke afscheid worden nog veel herinneringen gemaakt en iedere bewoner vormt zijn of haar eigen verhaal. Samen met het herdenkingsboek zorgt dat ervoor dat iemand ook in het Veerhuis niet wordt vergeten.

Belinda, verpleegkundige

Wat een mooie instelling!

Het is alweer enige tijd geleden dat Olga (Lackamp) bij mij langskwam met de vraag of ik belangstelling had om zitting te nemen in het bestuur van het Veerhuis. Ik riep niet meteen 'ja' en dacht eerder dat ik haar zou kunnen helpen met het vinden van andere kandidaten. Om dat te kunnen doen, wilde ik meer weten over het Veerhuis; hoe het er voorstond, hoe het reilde en zeilde en wie de andere bestuursleden waren. Naarmate mijn kennis over het Veerhuis groeide, raakte ik steeds enthousiaster.

Wat een mooie instelling, wat een toewijding van medewerkers en vrijwilligers en wat een goede rapportcijfers kreeg ik onder ogen. Het nadenken duurde niet lang en ik besloot in te stappen.

Het was niet toevallig dat het Veerhuis-bestuur met deze vraag op mijn pad kwam, want naast mijn werk heb ik altijd bestuurlijke of toezichthoudende functies vervuld. Ik ben opgeleid als gezinstherapeut, vervolgens als politicoloog en later deed ik nog een postdoctorale opleiding in management consultancy. Als consultant genoot ik de afgelopen veertig jaar van het werken voor verschillende organisaties door daar elke keer mijn neus in te mogen steken. Al die bedrijven en non-profitorganisaties met eigen werkwijzen en culturen hebben mijn nieuwsgierigheid behoorlijk bevredigd. Om naast het advieswerk ook langduriger aan organisaties verbonden te zijn - en om ergens bij te horen - begon ik al snel ook met bestuurlijke functies. Vooral organisaties met een duidelijk maatschappelijke functie interesseerden me. Zo was ik bestuurder/toezichthouder in een opvanginstelling voor ex-gedetineerde vrouwen, in de schuldhulpverlening, op muziekscholen en bij het Grachtenfestival, de Hogeschool van Amsterdam en in een ziekenhuis.

Binnen elke organisatie speelde voor mij de vraag waar je als bestuur over gaat, maar vooral ook waarover niet. Het thema van afstand en nabijheid heeft mijn speciale belangstelling: wat is je toegevoegde waarde, wanneer loop je de organisatie voor de voeten en hoe is het samenspel binnen een bestuur en tussen het bestuur en de rest van de organisatie. Antwoorden kun je vangen in mooie governance codes, en dat is ook nodig, maar nog belangrijker zijn inspanning en de intentie om goed samen te werken. Met deze ervaring en ambitie ben ik in dit bestuur gestapt en zal ik de rol van Olga overnemen.

Geertrui Thomasse, voorzitter

Donateursformulier Het Veerhuis (Stichting Hospice Amsterdam)

Ja, ik draag hospice het Veerhuis een warm hart toe en word daarom donateur!

De heer / mevrouw * :
Naam en voorletters :
Bedrijfsnaam (evt.) :
Adres :
Postcode :
Woonplaats :
Telefoonnummer :
e-mail :
IBAN-rekeningnummer :
Incassant ID (hospice Veerhuis): NL85ZZ333000710000

- Ik machtig de Stichting Hospice Amsterdam tot wederopzegging per:

jaar / halfjaar / kwartaal / maand¹ een bedrag van € .....
van mijn rekeningnummer af te schrijven.

- Ik machtig de Stichting Hospice Amsterdam eenmalig een bedrag van € .....
van mijn rekeningnummer af te schrijven.

- Ik ben bekend met het feit dat ik, indien ik niet akkoord ben met de afschrijving, binnen 8
weken bij mijn bank opdracht kan geven om het afgeschreven bedrag terug te boeken.

Datum:

Handtekening:

Dit ingevulde formulier graag versturen aan:

Gescand per e-mail : administratie@hospiceveerhuis.nl

Verzenden per post : Hospice Veerhuis | Vincent van Goghstraat 1-3 | 1072 KJ Amsterdam

¹ Doorhalen wat niet van toepassing is